

וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני צותן לכם ועשבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי ציורך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמנתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל

לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה והעברת שופר תרועה בזדע השבעי בעשור לזדע ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו יובל הוא שנת הזמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את צוריה כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השנה תאכלו את תבואתה בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו וכי תמכרו ממוכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר שנים אזור היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימוכר לך לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעוט מקנתו כי מספר תבואת הוא מוכר לך ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאכלהיך כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת מעשתי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח וצנתה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה וכי תאמרו מה צאכל בשנה השביעית הן לא זרע ולא צאסף את תבואתנו וצויתי את ברכתי לכם בשנה השביעית ועשית את התבואה לשלש השנים וזרעתם את השנה השביעית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה השביעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים